

Δύο αδέλφια Ευλάμπιος και Ευλαμπία μαρτυρούν για τον Χριστόν

/ [Βίοι Αγίων](#)

Την 10 Οκτωβρίου εκάστου έτους, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Ευλαμπίου και Ευλαμπίας, οι οποίοι, καθώς αναφέρει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στον Συναξαριστή του, “εβάλθησαν και οι δύο ομού μέσα εις ένα καζάνι, οπού έβραζε, και επειδή εφυλάχθησαν υπό Θεού, και δεν έπαθον καμμίαν βλάβην, διά τούτο εκ του θαύματος τούτου παρεκινήθησαν και επίστευσαν εις τον Χριστόν διακόσιοι Έλληνες, οίτινες όλοι ομού και ο Ευλάμπιος και η Ευλαμπία απεκεφαλίσθησαν, και έλαβον του μαρτυρίου τους στεφάνους”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

10/10 – Ευλαμπίου και Ευλαμπίας Μαρτύρων.

*Τω αυτώ μηνί Ι΄, μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Ευλαμπίου και Ευλαμπίας των
αυταδέλφων.*

Και προφθάσασα την τομήν Ευλαμπία,

Ευλαμπίω τμηθέντι κοινωνεί στέφους.

Τμήθησαν δεκάτη Ευλάμπιος η δε αδελφή.

Ούτοι οι Άγιοι Μάρτυρες ήτον κατά τους χρόνους Μαξιμιανού, εν έτει σ'ς' [296], ηγεμονεύοντος εν Νικομηδεία Μαξίμου. Κατεκρύπτοντο δε ούτοι εις το βουνόν με άλλους πολλούς Χριστιανούς διά τον φόβον του διωγμού. Μίαν φοράν δε εστάλθη ο Άγιος Ευλάμπιος εις την πόλιν της Νικομηδείας, διά να αγοράση ψωμία. Και βλέπωντας τα βασιλικά γράμματα οπού έστειλεν ο Μαξιμιανός εναντίον των Χριστιανών, βαλμένα εις το μέσον της πόλεως, εδιάβασεν αυτά. Και ευθύς επιάσθη από τους ειδωλολάτραις. Παρασταθείς δε εις τον βασιλέα, και ερωτηθείς περί της εις Χριστόν πίστεως, ωμολόγησε φανερά ότι είναι Χριστιανός. Έπειτα εμβαίνει μέσα εις τον ναόν των ειδώλων τάχα διά να θυσιάση. Όθεν επρόσταξε το είδωλον του Άρεως διά να πέση κάτω. Και ω του θαύματος! ευθύς έπεσε και συνετρίβη. Εις καιρόν δε οπού ο Άγιος ετιμωρείτο άσπλαγχνα, βλέπουσα αυτόν η αδελφή του Ευλαμπία, ευγήκεν εις το μέσον, και παρεκάλει τον αδελφόν της να παρακαλέση τον Θεόν, διά να αξιώση και αυτήν να συμμαρτυρήση μαζί του. Ο και εποίησεν ο Άγιος. Όθεν εβάλθησαν και οι δύο ομού μέσα εις ένα καζάνι, οπού έβραζε. Και επειδή εφυλάχθησαν υπό Θεού, και δεν έπαθον καμμίαν βλάβην, διά τούτο εκ του θαύματος τούτου παρεκινήθησαν και έπίστευσαν εις τον Χριστόν διακόσιοι Έλληνες. Οίτινες όλοι ομού και ο Ευλάμπιος και η Ευλαμπία απεκεφαλίσθησαν, και έλαβον του μαρτυρίου τους στεφάνους. (Τον Βίον αυτών όρα εις τον Νέον Παράδεισον. Ελληνιστί δε συνέγραψεν αυτόν ο Μεταφραστής, ου η αρχή· «Άρτι της θεογνωσίας». Σώζεται εν τη Μεγίστη Λαύρα, εν τη των Ιβήρων, και εν άλλαις.)

(Από το βιβλίο: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Α΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005 – Εκ του Σπουδαστηρίου Νέου Ελληνισμού, www.snhell.gr)